ח שבת חלל הרבי מליזענסק

שב״ק פרשת וילך תברך את עמך ה׳ לפ״ק

חצר הקודש ליזענסק קרית גת * אימייל – l0747962372@gmail.com
קו שיעורי תורה ליזענסק * 0747-962-372 שלוחה 0 להשארת הודעה . שיעור בספה״ק נועם אלימלך שלוחה 6
דרשות פרשת השבוע: בלה״ק. שלוחה 5 **באידיש.** שלוחה 9 **שיעור יומי בעניני הפרשה ומועדים.** שלוחה 2

בספה״ק דגל מחנה לפריס מבאר היטב ענין הנשגב של התקשרות והתדבקות בצדיקים קדושי עליון וזהו על ידי ללמוד וללמד את דברי התורה שכתוב בספריהם הקדושים, וגם מלמד לותנו שכל בן תורה יתאמץ לכתוב את חידושי התורה שלו ויתקייס בו הפסוק ״לגורה בהליך עולמים״

ולכן לריך זהירות יתירה מכל אלה שמגיהים ספרים ומוסיפים הערות ומשנים את לשון הקודש לשפת הסלנג עברית, ומשנים ע״ז את המשמעות. ויש שמכניסים בספרי הלליקים פלפולי למיון ומיסטיקא או הסברים שהם נכונים לפי דעותיהם בלבד, הסותרים את דברי המחבר. כי הלומד בספרים המשופלים בלי שום לב ננגע במוחו ולבו לעותיו של העורכים ולא את המכוון שבדברי המחבר והוא לא מתקשר כלל לצדיק האמתי. ואני תפלה שאזכה ללמוד וללמד נכון את דברי רבותינו הק׳, ושלא יגא מכשול במעשינו ודיבורינו.

בברכת טוב עין הוא יבורך נח גד ויינטראב במוהרי״ר זאוק״ל

כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וכו׳: ושמרו דרך ה׳ למען הביא ה׳ על אברהם את אשר דיבר עליו ופירש״י ז״ל מכאן שהמניח בן צדיק כאלו הוא חי לעולם והנה להבין הטעם לזה כי איתא בירושלמי א״ר גידל לעולם יראה אדם כאלו בעל השמועה עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש נמצא מי שאומר תורה בחייו באמת ואחרי מותו אומרים בשמו אף שהוא בעולם עליון הנשמה קדושה מתלבשות בצלמו ובתבניתו כמו שהיה בעוה״ז כמאמר רב גידל הנ״ל ולכך המניח בן צדיק שיאמר תורה משמו כאלו הוא חי תמיד שתמיד מתלבשת נשמתו בצלם דמות תבניתו שהי׳ חי בעוה״ז וזה י״ל הפירוש על הוכחה לזה מפסוק זה כי איתא בבעה״ט אשר יצוה את בניו ס״ת תורה ע״ש נמצא התורה שיאמר אברהם יאמרו אח״כ בניו תורתו ויתלבש בדמותו ובצלמו תמיד וחי לעולם כי אברהם ממש הוא התורה שהיה כלול בו כל התורה כנ״ל וזהו את אשר דיבר עליו היינו מה שדיבר אברהם כשהיה בעוה״ז מביא עליו ממש והבן כי קצרתי **והשם יתן לי כח להשיג נפלאות מתורתו ויתן לי כח להעלות על הכתב כל תורתי ויהיה כמאמר דוד נעים זמירות ישראל אגורה באהלך עולמים:**

****

שיעור בספה״ק נועם אלימלך

הרבי הנועם אלימלך רבי של תורה ויראת שמים טהורה מעלה אותנו בשלב נוסף בעבודת השם הלכה למעשה הן בלדעת מה צריך לעשות והן בדרכי העשיה. ומדגיש כל אחד יכול ומסוגל רק שידע את הפעולות, יתחיל בעבודה ויתרגל את זה. וכך יגיע לשלימות רצון השם. ובתוך הדברים מלמד אותנו פירוש נכון על דביקות בהשם ומידת האצילות. ואת העבודה להיות ולחוות אצילות. וכדרכו של הרבי, ממשיך לעודד אפילו את הכי שפלים מבחינת היהדות שיכולים להגיע לדרגות גבוהות ממש. ומדגיש שדביקות על פי רצון השם תיתכן רק בהתמדה בתורה ויגיעה במידות טובות ועבודת התפילה כהלכתה.

אנחנו לא קובעים ולא מחליטים ולא אומרים קבלו דעתינו, אלא רק כותבים מה שנתעוררנו כשלמדנו את לשונו של קודש הקדשים, בהתבוננות ועינים בריאות כמו שהרבי לימד אותנו. ומגישים אנחנו לציבור את השיעור בבחינת טעמו וראו, ונלמד כולנו בספר הקדוש של הרבי.

ונקיים כולנו "וכאשר תקום מן הספר הקדוש נועם אלימלך תחפש באשר למדת כי יש בו דבר אשר תוכל לקיימו" וכך אמר הרבי לבנו הרבי רבי אלעזר זצוק"ל:

אמת נכון הדבר מאד לפני בורא עולם ית"ש שיבא לבית הדפוס, **כי כל אחד בודאי ימצא בו מחוז חפצו לפי מעמדו ומדרגתו בעבודה,** אך שאיני רוצה שיהיה זאת בעודי בחיים מהטעם הכמוס. ונצטויתי בציווי גמור מפיו הקדוש והטהור שלאחר מותו אראה להביאו לבית הדפוס. וכה אמר: אין לך מצוה גדולה מזו, כי אף שנראין הדברים כפשוטין לפי ראות העין לכאורה, אבל **כשיבוא איזה אדם צדיק { צדיק, הרבי לימד אותנו ש "צדיק" זה לא עוצמה של פרסום או בעל המאה או עמדת כח או שלמד טקטיקות טובות ביחסי ציבור או בקורסי השנורר של ממון וכבוד, ולא זה שיש לו הון אנושי. צדיק, זה כל אדם שעובד על המידות, וחי חיי תשובה כל ימיו, ועוד. ואכמ"ל.} וישר וחכם וילמוד בזה הספר, בודאי ימצא בו כל רצונו** ובזה יאות הדבר אלי.

א'

ויצא יעקב מבאר שבע כו'. נ"ל בהקדים לפרש פסוק "ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב", היות שסיבת השליטה של עשיו {כפשוטו הגלות והצרות, והרמז וכן הוא האמת, היצר הרע.} על עם הקדוש הוא הכל בכח המצות כיבוד אב שעשה, ובמה היה כיבודו? בחרבו שהיה ציד בפיו של יצחק, ולזה אמר לו "על חרבך תחיה" פירוש בשביל מצוות שעשית בחרבך ע"י כך יהיה לך חיות קצת, ולזה לא כתב "ב"חרבך תחיה כי אם "על", פירוש כמו בשביל, **וישראל כשרוצין להחליש כחו של עשיו {היצר הרע} אינם צריכים לעמוד נגדו בכח כל תרי"ג מצוות שמקיימין תמיד,** כי אפילו בכח מצותו אין לו שליטה עליהם כי הם קיימו כבוד אב יותר ממנו, כמבואר בתורה הקדושה שיעקב כיבד את אביו יותר, כדאיתא במדרש שעשיו לא מצא ציד להביא וצד כלב ורצה להאכילו לאביו, ונמצא מניה וביה אבא ליזל ביה נרגא, וזהו "ויחלש יהושע כו' לפי חרב" פירוש לפי מדרגתו וכחו של חרבו, אשר לזה המציא עצמו ללחום עם ישראל, בזה עצמו החליש אותו כנ"ל.

{מלמד אותנו הרבי דבר מדהים שיש כאלה שהחרב שלהם זה עוצמה כמו עשיו איש בטל ומתנהג כמו בן סורר שצד חיות ועופות והנמשל מלסטם את הבריות, ויש חרב של יעקב אבינו שלא משקיע כח כלל וכלל אלא בחרבי פי' בצלותי-תפילה, ואפילו מי שהוא לא בעל מדריגה, **תפילה** חזקה יותר מכל עוצמות שררה ונשיאות והון ממוני ואנושי וגבורת החיות ואפילו חיות הקודש}

וזהו ג"כ פירוש "ויצא יעקב מבאר שבע", שידוע שבאר שבע רמז למדריגות גדולות {הרבי מלמד אותנו בהמשך הפרשה עניני המידות} אשר היו ליעקב אבינו שתיקן כל השבע מדות כמבואר בספרי קודש, לזה כשהצריך להתייצב נגד עשו ולבן {מלחמה רוחנית מלחמת היצר}, לא הלחים נגדם בכל מדריגותיו הגדולות, אלא יצא מבחינה זאת הנקראת באר שבע, "וילך חרנה" פירוש שהיה הולך בכח שלהם, וזהו וילך חרנה ועשה והצליח נגדם. וק"ל.

ב'

הרבי ברוב טובו ממשיך ומורה לנו את דרך הליכות חיים של צדיק כפי רצון השם, והרי הצדיק יודע ומכיר את ידיעותיו ויודע טוב מאוד שהוא בדרגה גבוהה מאוד בדביקות בהשם וענק בעבודת התפילה, ועוד. אבל כדי שהצדיק ישאר בדרגתו צריך לנהוג " כאשר תקום מהעבודה תמשיך לנהוג כפי שהרבי מלמד אותנו מפסוקי הפרשה, וזה לשון קדשו:

או יאמר "ויצא יעקב מבאר שבע ויפגע במקום כו'", נ"ל [נבין להשכיל] **דהנה הצדיק הגמור אף שהלך ממדרגה למדרגה צריך שידמה בעיניו כאילו הוא אינו עושה כלום כי אם הכל הוא מהשי"ת ב"ה.** וזהו "כי עמך מקור חיים כו'", פירוש דוד המע"ה אמר **מה שאני מתפלל על החולה ונתרפא, זו אינו מחמתי אלא כי עמך מקור חיים,** ו"באורך נראה אור" ר"ל והאור הנראה לי הוא הכל אורך שאתה נותן בחסדך הגדול. וזהו "ויצא יעקב מבאר שבע", דהצדיק מתחילה מתקן הששה קצוות ונקרא הוא שבעה, ויצא ממדרגות אלו "וילך חרנה" ר"ל שמוליך ומבטל החרון אף מישראל, וגם פירוש "וילך [חרנה]" שמוליך ומביא חירות. {הרבי מסביר במקום אחר שהצדיק על יד זה שמתמסר לעזור בפעולותיו ממש בקשיים ובברוקרטיות של אנשים שאין מי שיעזור להם ולא שידמיין רעיונות שטות שהוא עוזר רק על ידי מוחין ובזה הוא מתקן את הששה קצוות ונקרא שביעי.}

"ויפגע במקום" ר"ל אף שהיה בכל המדרגות האלו, היה חושב שכל תפילותיו שהוא מתפלל הכל הוא מאת המקום ב"ה. או יש לומר הפירוש "ויפגע במקום" שכל תפלותיו לא היו רק על השכינה שנקראת מקום. "וילן שם כי בא השמש" ר"ל בכל עת אשר בא לו השמש דהיינו הבהירות ודביקות היה עושה לינה דהיינו לילה וחושך, בחשבו שאין זה מעצמי ומחמתי בא לי הבהירות כי אם הכל מאתו יתברך.

"ויחלום והנה סלם כו'", דהנה הצדיק הוא מושך השפעה ופרנסה, וצריך שיהא הפרנסה והלחם אצלו כחלום, **דהיינו שלא יהא הלחם אצלו רק מצד ההכרח שבלתי אפשרי לעולם בלא לחם, ולזה אותיות לחם הוא חלם.** וגם צריך להיות תמיד נגד עיניו שפלות עצמו ורוממות אל יתברך, ואז תפילתו עולה לפניו יתברך וגורם לעצמו שיבוא לו קדושה, ע"ד שפרשתי לעיל בפרשת תולדות **"דברים היוצאים מן הלב" כו', דהיינו שדברי קדושה היוצא מלב האדם נכנסין ללב אותו אדם עצמו, ומרבים ומוסיפים קדושה רבה יתירה,** וכן להיפוך ח"ו,

וזהו "ויחלום" ר"ל **שהיה אצלו השפעות הלחם כחלום,** ועוד "והנה סלם מוצב ארצה" ר"ל התפילה שהיא עולה למעלה, לזה רומז סלם, היה מוצב ארצה דהיינו **שהתחלתו היתה מוצב ארצה שהיה מסתכל בשפלותו,** "וראשו מגיע השמימה" היינו רוממות אל, ופעל עי"ז "והנה **מלאכי אלקים עולים" ר"ל התפילות והדיבורים הקדושים שעולים למעלה לעולמות העליונים שהם נקראים מלאכים, "ויורדים בו" ר"ל אותם הדיבורים עצמם ירדו "בו", דהיינו בקרבו, שנתוסף לו קדושה כנ"ל. וק"ל.**

{**וכן אפשר לבאר סלם ר''ת ללמוד ספרי מוסר.** וכמו שהרבי הסביר כמה פעמים שמלאכים הם שלוחים דהיינו מעשה האדם שכאדם עושה משהו מעשיו הם שלוחים לקיום ושלימות פעולותיו. והרבי בפתקא הק' שלו כותב לנו ללמוד ספרי מוסר כל יום ולתרגל עבודת המידות מה שאנחנו לומדים וכמו והתורה והתפילה ומעשי החסד שאנחנו עושים עולים למעלה לרצון לפני השם, וחוזרים בישועות נפלאות לכלל ישראל,} אמן.

ג'

וישא יעקב רגליו כו', ע"ד הרמז, דהנה צדיק הוא כוללות ישראל והוא מעלה כל השפלות אשר נעשה בישראל חלילה להביאם אל הקדושה, וזהו "וישא יעקב רגליו" ר"ל דגם פושעי ישראל מלאים מצוות כרמון רק שאין כח בהמצוה שתעלה במעלות קדושים מחמת עבירות המכבים אותה והורידו אותה לרגלים למטה, והצדיק העובד באמת מוציא הקדושה מהקליפה ומעלה אותה להשי"ת ב"ה, וזה הוא "וישא יעקב" הוא הצדיק הנקרא בשם יעקב, הוא מעלה ומנשא למעלה את "רגליו", ר"ל הקדושה שנפלה אל הרגלים "וילך ארצה בני קדם" ר"ל נעשה הולך עם הארציות, "בני קדם" ר"ל הנוגע להבורא ב"ה שהוא קדמונו של עולם. {מדגיש הרבי הצדיק אין לו שררה או נשיאות אין דבר כזה שיהיו נשלטים על ידו, ומי שתחת שלטונו זוכה שהצדיק ייטיב עמו רוחנית וגשמית. מדגיש הרבי, שהעבודה של צדיק והיא עבודה קשה לשם שמים בלבד להעלות את המצוות והתפילות אפילו של פושעי ישראל שתעלה במעלות קדושים}.ואיך זה עובד ומה צריך לעשות בשביל זה. ממשיך הרבי ומלמד אותנו וז"ל:

"וירא והנה באר בשדה", דהנה הכתוב הורה לנו את הדרך אשר יבוא בו הצדיק אל המדרגה הנ"ל, הוא ע"י שהצדיק רואה תמיד על הפנימיות התורה הקדושה, דהתורה נקראת "באר", באר חפרוה שרים, והפנימיות נקרא "שדה" שהוא חקל תפוחים, וזהו "וירא והנה באר בשדה", ר"ל שעיקר התורה היא בשביל השדה שהוא הפנימיות הנקרא שדה חקל תפוחים כנ"ל, והסיבה אשר על ידו ישיג פנימיות התורה הוא ע"י ג' בחינות שנתן השי"ת באדם, דהיינו נפש רוח ונשמה, והיינו אחר שישבר האדם הנפש הבהמיות{על ידי עבודת המידות.(ככה מסביר הרבי בליקוטי שושנה בד"ה כי נר מצוה)} יזכה לנפש השכליות {הבנה והנהגה על פי כוונות ורצון ה'}, ואח"ז יזכה לרוח, ואחר אשר יחזיק במעוזו בעבודת הבורא באמת יזכה לנשמה, וע"י ג' בחינות אלו יזכה להשיג פנימיות -הבנה בהתורה הקדושה.

וזה רמז "שלשה עדרי צאן רובצים עליה כו'", רמז לג' בחינות הנ"ל אשר על ידן יזכה לפנימיות התורה, **ועוד נוסף** לזה שישפיע השפעות טובות לישראל, וזה "כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים" הם ישראל הקדושים, עדרי צאן קדשים. "והאבן גדולה על פי הבאר", ר"ל דהכתוב מפרש דשורש מקום קדושה הוא למעלה, ואותיות הקדושים נקראים "אבנים" כדאיתא בספר יצירה, ובעולמות עליונים שם האותיות גדולים ולנו נתן השי"ת אותיות זעירין, כדאיתא בזוהר הקדוש אית אתווין רברבין ואתווין זעירין, ואנו מחויבין לקדש ולטהר עצמינו ולקשר אותיות זעירין באתווין רברבין העליונים, והוא ע"י נפש רוח נשמה שיזכה האדם, וזהו "והאבן גדולה" ר"ל האותיות גדולים הוא "על פי הבאר", ר"ל בעולם העליון הנקרא פי הבאר שם הוא שורש הקדושה.

"ונאספו שמה כל העדרים", ר"ל אחר אשר יאסוף יחד כל הג' בחינות נפש רוח נשמה הנ"ל, אז "וגללו את האבן" ר"ל גלילה והפיכה, דהיינו שעם הקדושה הזאת הם מהפכים מדת הדין למדת הרחמים וממתיקים הדינים בשורשם, "והשקו את הצאן" פירוש אזי הם גורמים השפעות לישראל צאן קדשים, "והשיבו את האבן למקומה" ר"ל שגם הם גורמים קישור ויחוד האתווין זעירין לאתווין רברבין העליונים ששם הוא עיקר מקומם. **הרבי** חוזר ומדגיש איך מגיע לאדם התעוררות לעבוד את השם עד כדי מעלה נעלה ביותר "צדיק" וממשיך וזלה"ק:

"ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם", דהנה הצדיק רעיוניו סליקו עליו תמיד לחשוב תמיד יראת ה', ולדרוש ולחקור כל אופני יראת ה' ועבודתו יתברך ויתעלה כאילו מחשבותיו מדברים זה לזה לומר לו איזו סיבה ופעולה היא לאדם שיתעורר לבו לעבודתו יתברך, וזהו "ויאמר כו' אחי מאין אתם", היינו מאיזה אופן וסיבה בא לכם התעוררות לעבודתו יתברך, "ויאמרו מחרן אנחנו" דהיינו סעיפיו ומחשבותיו ישיבוהו שבא להם עיקר התחלת התעוררות יראה מחמת שהזכרנו החרון שהכעסנו שמו הגדול יתברך ויתעלה, ובפרט בעוון המצוי בעו"ה, כאשר יוכשל האדם בטומאת קרי אזי יחרד האיש וילפת, אחזתו חיל ורעדה ופלצות, ועל ידי זה יתעורר לב האדם לעבודתו יתברך באומרו איך הכעסתי את השם הגדול והנורא במעשי הרעים וכשלתי בעווני.

וזה שאמר התנא "הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מאין באת מטיפה סרוחה", פירוש מאין באת להתחיל בעבודת הבורא יתברך, דהיינו שתזכור איך נכשלת בעוונך במקרה בלתי טהור, וזהו מטיפה סרוחה. "ולאן אתה הולך", רצה לומר **איזה סיבה ואופן יביאך שתהיה הולך בעבודתו יתברך, בזוכרך שתשוב "לעפר רימה ותולעה", הסיבה הזאת מביא לאדם הכנעה גדולה, והוא העיקר ושורש לאדם שע"י הכנעה יהיה הולך ומתגבר ביראת ה' ובתורתו הקדושה.** "ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון כו'", דהיינו אחר שתזכור שני דברים הנ"ל תזכה לרוממות אל יתברך.

וזהו "וירא והנה סלם מוצב ארצה כו', "סלם" בלא וי"ו גימטריא סיני, דהיינו הסיבה הגורמת לאדם שישיג את התורה הניתנה בסיני, הוא העיקר הכנעה, וזהו מוצב ארצה רמז להכנעה גדולה, "וראשו" היינו הקדושה שישיג עי"ז "מגיע השמימה", וצריך שיהיה השתוקקותו מאוד מאוד שיגיע בקדושתו למעלה למעלה עד אין קץ ותכלית, וישתוקק תמיד לאמר מתי אגיע למקום אבותי, "והנה מלאכי אלקים עולים כו'", דהנה הדיבורים של אדם המדבר בקדושה, נברא מכל דיבור ודיבור שיצא בקדושה מלאך קדוש, וזהו "מלאכי כו' עולים", ר"ל הם מעוררים אתערותא דלתתא, "ויורדים בו" היינו אתערותא דלעילא בהשפעות טובות על ישראל. {וראיתי בכתבי זקיני הק' מוהרנ"ג ויינטראב זצוק"ל שמביא בשם הרבי ש"סלם" ר"ת ללמוד ספרי מוסר. שהרי כן אומר הרבי בהנהגות האדם , וילמוד כל יום ספרי מוסר: של"ה, ראשית חכמה, חובות הלבבות. שספרים אלה מלמדים את האיש הישראלי לנהוג בענווה ובמידות טובות נכון על פי התורה הק'}

ונחזור לביאור הכתוב, "ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור", ר"ל שמחשבותיו שואלים זה לזה אם נתנו לב לדעת המחשבות ופניות שבאים לאדם בשעת הלימוד התורה הקדושה הנתנה אש שחורה ע"ג אש לבנה, וזהו רמז "לבן" דהיינו התורה, "בן נחור" לשון בני אמי נחרו בי, דהיינו הפניות והסתות המחשבות זרות שבא בתוך לימוד, "ויאמרו ידענו" שמחשבותיו ישיבוהו אמנם כן הוא, ידענו, שנתננו לבנו להסתכל תמיד על זה. "ויאמר להם השלום לו" פירוש הן אמת שאתם נותנים דעתכם להסתכל על הפניות והמחשבות זרות, אבל זאת אני שואל אתכם אם תקנתם והשלמתם את המדה הזאת להיות הלימוד שלכם בשלימות בלי שום פניה, "ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן", ר"ל **עי"ז שאנחנו תמיד מזדעזעים ויראים כרחל לפני גוזזה, בזה השלמנו מדותינו בלימוד התורה הקדושה,** ולזה רמז "רחל בתו" רומז ליראה הנקרא בת, דאהבה נקרא בן. {וכמו שכתב הרבי בסעיף א' של הנהגות האדם. וז"ל:

הנהגות האדם אלה הדברים אשר יעשה האדם וחי בהם א. הראשון צריך האדם ללמוד גמרא ופירש"י ותוס' ומפרשים כל אחד לפי השגתו והפוסקים אחריהם, ומתחילה ילמוד שולחן ערוך אורח חיים, וצריך להתפלל להשם יתברך שיבוא על האמת, כי חטאת נעורים של האדם הראשון מסטין עיניו שלא יראה, אף שיכול לפלפל ולהגיד לאחרים דינו אבל הוא בעצמו שוכח ולא מקיימם באמת, לכן צריך האדם להתחרט מאוד על עוונותיו, ולהתבודד עצמו קודם אור היום שאז עת רצון לבכות על גלות השכינה פעמים הרבה עד אין חקר, ויבכה בדמעות, וגם ביום לפעמים יתבודד, ואז יראה בעצמו שעמדו עונותיו נגד עיניו. ויזכור את חטאתיו ועוונותיו ופשעיו כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה ככה. ככה יעשה לא פעם ולא שתים ולא מאה פעמים, עד אשר ירחמו עליו מן השמים, ויתפלל להשם יתברך שידריכהו בדרך ויורהו דרכו שלא יבלה חיי חייו, ואז השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה, ויבין וישכיל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו:}

"ויאמר הן עוד היום גדול", ר"ל דגם זאת אומר הצדיק פן תאמר עוד היום גדול לעסוק בעבודתו יתברך, כאשר אפנה מעסקי עניני עוה"ז אז אתחיל בעבודתו יתברך, אל תאמר כן "כי לא עת האסף המקנה", ר"ל שאין עת לאסוף קניני עוה"ז כי צל ימינו עלי ארץ, אך כן תעשו ותצליחו, "השקו את הצאן" ר"ל **עניני עוה"ז דברים הגשמיים יהיה לכם כמו נשיקה, כדרך המנשקים שאינו אלא נגיעה בעלמא, כן יהיה מחשבותיכם על עסקי עניני עוה"ז כמו נגיעה בעלמא ודבר הכרחי,** "ולכו רעו", פירוש ועיקר לדבק עצמו בבורא יתברך בדביקות ושלימות גמור, וזהו **"ותישק ערפה לחמותה" רמז לדברים הגשמיים הנקראת בשם "עורף" יהיה כמו נשיקה, "ורות דבקה בה", רמז בעניני עבודתו, דהיינו לרוותו בשירות ותשבחות, צריך לזה דביקות גמור.**

"ויאמרו לא נוכל עד כו'", ר"ל שמחשבותיו ישיבוהו כי תאמר הרי לא נוכל להתחיל בעבודתו יתברך "עד אשר יאספו כל העדרים" כנ"ל, כי אם בג' בחינות נפש רוח נשמה והדבר קשה עלינו עד מאוד, אני נותן לך עצה דהיינו "עודנו מדבר עמם" ר"ל **בעת שתתחיל לדבר בדברי תורה,** "ורחל באה עם הצאן" ר"ל **אז תראה לדבר ביראה ופחד** כנ"ל, **"אשר לאביה" היא היראה השלימה, יראת הבורא ב"ה וב"ש ויתעלה, הוא אבינו שבשמים, יעשה עמנו חסד וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעד ולנצח נצחים. אמן.**

ד'

ומסיים הרבי הלימוד והתרגול במה שלמדנו וגם אחרי השיעור נמשיך להתבונן ולהתנהג כפי מה שלמדנו, בזה אנחנו משלימים את העבודה ומגיעים לדביקות עד עולם האצילות בשלימות ונעשה רצון ה' ופועלים ישועות ברוחניות ובגשמיות.

או יאמר "וירא והנה באר בשדה כו'", דהנה אנו אומרים "אלקי אברהם" כו' ואח"כ "האל הגדול" כו', וזה אחד, כי אין אבות אלא שלשה, ובשורשם בעולם האצילות נקראים גדולה גבורה תפארת, וזהו הגדול כו', כי תפארת נקרא נורא כידוע, וכל מעשינו בתורה ובמצוות הוא כדי להשפיע כל השפעות מלמעלה למדת מלכות הנקראת "באר מים חיים", וזה הוא פירוש והנה באר בשדה. "והנה שלשה עדרי צאן כו'", שהאבות הם נקראים "עדרים" המשפיעים לנו ע"י מלכות, וזהו "מן הבאר ההוא ישקו כו'", רק "והאבן גדולה על פי הבאר", כי ידוע שהחיצונים נקראים "אבן נגף" הם מעכבים השפע,

וזהו "וגללו האבן מעל פי הבאר" שמסלקים החיצונים מהבאר כדי שתלך ההשפעה. "והשיבו את האבן למקומה", כי לעתיד ישחט היצה"ר, היינו שהקליפות יבוער מן הארץ והרוחניות שבו ישאר והכל יוחזר להקדושה במהרה בימינו. אכי"ר.

****

גליון זה לכבוד יומא דהילולא קדישא ד' כסלו
הרה"ק רבי יעקב דוד זצוק"ל האדמו"ר הזקן מאמשינאוו
בהרה"ק האדמו"ר הזקן מוואורקע רבי ישראל יצחק זצוק"ל זי"ע

*****

ולכבוד יומא דהילולא קדישא ה' כסלו
רבינו המהרש"א זצוק"ל

ולכבוד יומא דהילולא קדישא י"ב אלול
רבינו המהרש"ל זצוק"ל

ימליצו טוב בעדינו ובעד כל ישראל אמן